

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Το σχέδιο ευσπλαχνίας

Από τον Πρεσβύτερο Τζέιμς Ρ. Ράσμπαντ
Των Εβδομήκοντα

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Ο Κύριος είναι ελεήμων και το σχέδιο σωτηρίας του Επουράνιου Πατέρα μας είναι πραγματικά ένα σχέδιο ευσπλαχνίας.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Η προτροπή ενός προφήτη

Πέρυσι τον Απρίλιο, λίγο μετά τα χαρμόσινα νέα ότι η Εκκλησία απέκτησε τον Ναό του Κέρτλαντ, ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον μας προέτρεψε να μελετήσουμε την προσευχή αφιερώσεως του Ναού του Κέρτλαντ, καταγεγραμμένη στο τμήμα 109 από το Διδαχή και Διαθήκες. Η προσευχή αφιερώσεως, είπε ο Πρόεδρος Νέλσον, «είναι ένα μάθημα εκμάθησης για το πώς ο ναός ενδυναμώνει πνευματικώς εσάς και εμένα να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της ζωής αυτές τις τελευταίες ημέρες».

Είμαι βέβαιος ότι η μελέτη σας του τμήματος 109 απέδωσε εσώτερες γνώσεις που σας ευλόγησαν. Απόψε, αναφέρω μερικά πράγματα που έμαθα καθώς ακολούθησα την πρόσκληση του προφήτη μας. Το ειρηνοποιό μονοπάτι στο οποίο οδήγησε η μελέτη μου μου θύμισε ότι ο Κύριος είναι ευσπλαχνικός και ότι το σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα μας περί σωτηρίας είναι πραγματικά ένα σχέδιο ευσπλαχνίας.

Προσφάτως κεκλημένοι ιεραπόστολοι που υπηρετούν στον Ναό

Όπως ίσως γνωρίζετε, «οι προσφάτως κεκλημένοι ιεραπόστολοι παροτρύνονται να λάβουν την προικοδότηση ναού όσο το δυνατόν συντομότερα και να παρευρίσκονται στον ναό όσο συχνά το επιτρέπουν οι συνθήκες». Μόλις προικοδοτηθούν, επίσης «μπορούν να υπηρετήσουν ως λειτουργοί... του ναού προτού αρχίσουν

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

την ιεραποστολική υπηρετήση».

Ο χρόνος στον ναό πριν από την είσοδο στο ιεραποστολικό εκπαιδευτικό κέντρο (Ι.Ε.Κ.) μπορεί να είναι μία θαυμάσια ευλογία για τους νέους ιεραποστόλους καθώς μαθαίνουν περισσότερα για τις διαθήκες του ναού προτού χρησιμοποιήσουν τις ευλογίες αυτών των διαθηκών προς όφελος του κόσμου.

Όμως μελετώντας το τμήμα 109, έμαθα ότι στον ναό, ο Θεός ενδυναμώνει τους νέους ιεραποστόλους –πράγματι, όλους μας– με έναν επιπρόσθετο, ιερό τρόπο. Στην προσευχή αφιερώσεως, δοθείσα δι’ αποκαλύψεως, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ προσευχήθηκε ώστε «όταν οι υπηρέτες σου εξέλθουν από τον οίκο σου... να καταθέσουν μαρτυρία για το όνομά σου» οι «καρδιές» «όλ[ου] του λαού» θα «μαλ[άκωναν]» – τόσο των «τρανών της γης» και «όλ[ων] τ[ων] φτωχ[ών], τ[ων] απ[όρων] και τ[ων] κατατρεγμέν[ων]». Προσευχήθηκε ώστε «οι προκαταλήψεις τους να υποχωρήσουν μπροστά στην αλήθεια, και ο λαός σου να βρει εύνοια ενώπιον όλων. Ωστε να μάθουν σε όλα τα πέρατα της γης ότι εμείς, οι υπηρέτες σου, έχουμε ακούσει τη φωνή σου, και ότι εσύ μας έστειλες».

Αυτή είναι μία όμορφη υπόσχεση για έναν προσφάτως κεκλημένο ιεραπόστολο – οι προκαταλήψεις να «υποχωρήσουν μπροστά στην αλήθεια», να «βρει εύνοια ενώπιον όλων» και να γνωρίζει ο κόσμος ότι έχουν σταλεί από τον Κύριο. Καθένας από εμάς χρειάζεται οπωσδήποτε αυτές τις ίδιες ευλογίες. Τι ευλογία θα ήταν να μαλακώσουν καρδιές καθώς αλληλεπιδρούμε με γείτονες και συναδέλφους. Η προσευχή αφιερώσεως δεν εξηγεί ακριβώς πώς ο χρόνος μας στον ναό θα μαλακώσει την καρδιά των άλλων, αλλά είμαι πεπεισμένος ότι συνδέεται με το πώς ο χρόνος στον οίκο του Κυρίου μαλακώνει τη δική μας καρδιά, επικεντρώνοντάς μας στον Ιησού Χριστό και στο έλεός Του.

Ο Κύριος απαντά στην έκκληση του Τζόζεφ Σμιθ για ευσπλαχνία

Καθώς μελετούσα την προσευχή αφιερώσεως του Κέρτλαντ, μου έκανε επίσης εντύπωση ότι ο Τζόζεφ παρακαλούσε ξανά και ξανά για έλεος – για τα μέλη της Εκκλησίας, για τους εχθρούς της Εκκλησίας, για τους ηγέτες της χώρας, για τα έθνη της Γης. Και, πολύ προσωπικά, παρακάλεσε τον Κύριο να τον θυμάται και να έχει έλεος στην αγαπημένη του Έμμα και τα παιδιά

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for

τους.

Πώς πρέπει να αισθάνθηκε ο Τζόζεφ όταν, μία εβδομάδα αργότερα, ανήμερα το Πάσχα, στις 3 Απριλίου 1836, στον Ναό του Κέρτλαντ, ο Σωτήρας εμφανίστηκε σε εκείνον και τον Όλιβερ Κάουντερν και, όπως καταγράφεται στο τομήμα 110 από το Διδαχή και Διαθήκες, είπε: «Δέχτηκα αυτόν τον οίκο, και το όνομά μου θα είναι εδώ. Και θα φανερωθώ στον λαό μου με ευσπλαχνία σε αυτό τον οίκο». Αυτή η υπόσχεση για ευσπλαχνία πρέπει να είχε ειδικό νόημα για τον Τζόζεφ. Και όπως δίδαξε ο Πρόεδρος Νέλσον τον περασμένο Απρίλιο, αυτή η υπόσχεση επίσης «ισχύει για κάθε αφιερωμένο ναό σήμερα».

Βρίσκοντας ευσπλαχνία στον Οίκο του Κυρίου

Υπάρχουν τόσοι πολλοί τρόποι με τους οποίους ο καθένας μας μπορεί να βρει ευσπλαχνία στον οίκο του Κυρίου. Αυτό ισχύει από τότε που ο Κύριος πρόσταξε για πρώτη φορά τον Ισραήλ να κατασκευάσει μία σκηνή του μαρτυρίου και να θέσει στο κέντρο της το «ιλαστήριο». Στον ναό, βρίσκουμε ευσπλαχνία στις διαθήκες που συνάπτουμε. Αυτές οι διαθήκες, επιπροσθέτως της διαθήκης του βαπτίσματος, μας συνδέουν με τον Πατέρα και τον Υιό και μας δίνουν αυξημένη πρόσβαση σε αυτό που ο Πρόεδρος Νέλσον έχει διδάξει ότι είναι «ένα ξεχωριστό είδος αγάπης και ευσπλαχνίας... που ονομάζεται *hesed*» στα Εβραϊκά.

Βρίσκουμε ευσπλαχνία στην ευκαιρία να επισφραγισθούμε στην οικογένειά μας για την αιωνιότητα. Στον ναό, κατανοούμε επίσης με μεγαλύτερη σαφήνεια ότι η Δημιουργία, η Πτώση, η εξιλεωτική θυσία του Σωτήρος και η ικανότητά μας να εισέλθουμε ξανά στην παρουσία του Επουράνιου Πατέρα μας—πράγματι, κάθε μέρος του σχεδίου σωτηρίας—είναι εκδηλώσεις ευσπλαχνίας. Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι το σχέδιο σωτηρίας είναι ένα σχέδιο ευδαιμονίας ακριβώς επειδή είναι ένα «σχέδιο της ευσπλαχνίας».

Η αναζήτηση συγχωρήσεως ανοίγει τη θύρα στο Άγιο Πνεύμα

Είμαι ευγνώμων για την όμορφη υπόσχεση στο τομήμα 110 που ο Κύριος θα φανερωθεί με ευσπλαχνία στους ναούς Του. Είμαι επίσης ευγνώμων για όσα αποκαλύπτει σχετικά με το πώς ο Κύριος θα φανερωθεί με ευσπλαχνία όποτε εμείς,

mercy.

Joseph Smith's plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he "cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy." Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his "prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies."

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni's father's conversion begins with his prayer, "I will give away all my sins to know thee." We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord's mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God's Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: "I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts."

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but

όπως ο Τζόζεφ, παρακαλούμε για ευσπλαχνία.

Η έκκληση του Τζόζεφ Σμιθ για ευσπλαχνία στο τμήμα 109 δεν ήταν η πρώτη φορά που οι εκκλησίες του για ευσπλαχνία προκάλεσαν αποκάλυψη. Στο Ιερό Άλσος, ο νεαρός Τζόζεφ προσευχήθηκε όχι μόνο για να μάθει ποια Εκκλησία ήταν αληθινή, αλλά επίσης είπε ότι «αναφώνησε προς τον Κύριο για ευσπλαχνία, γιατί δεν υπήρχε κανένας άλλος στον οποίο θα μπορούσα να πάω για να λάβω ευσπλαχνία». Κατά κάποιο τρόπο, η αναγνώρισή του ότι χρειαζόταν την ευσπλαχνία που μόνο ο Κύριος μπορούσε να του προσφέρει βοήθησε να ανοίξουν οι καταρράκτες των ουρανών. Τρία χρόνια αργότερα ο άγγελος Μορόνι ενεφανίσθη μετά από αυτό που ο Τζόζεφ είπε ότι ήταν η «προσευχή και ικεσία προς τον Παντοδύναμο Θεό, για να μου συγχωρήσει όλες τις αμαρτίες και απερίσκεψίες μου».

Αυτό το υπόδειγμα αποκαλύψεως έπειτα από μία έκκληση για ευσπλαχνία είναι γνωστό στις γραφές. Ο Ενός άκουσε τη φωνή του Κυρίου μόνον αφού προσευχήθηκε για συγχώρηση. Η μεταστροφή του πατέρα του βασιλιά Λαμόνι αρχίζει με την προσευχή του: «Θα εγκαταλείψω όλες τις αμαρτίες μου για να σε γνωρίσω». Μπορεί να μην έχουμε ευλογηθεί με αυτές τις ίδιες εντυπωσιακές εμπειρίες, αλλά για εκείνους που μερικές φορές αγωνίζονται να αισθανθούν απαντήσεις στην προσευχή, η επιζήτηση του ελέους του Κυρίου είναι ένας από τους πιο δυνατούς τρόπους να αισθανθούν τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος.

Ο συλλογισμός για την ευσπλαχνία του Θεού ανοίγει τη θύρα στη μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον

Μία παρόμοια αρχή διδάσκεται όμορφα στο Μορόνι 10:3–5. Συχνά συνοψίζουμε αυτά τα εδάφια για να διδάξουμε ότι, μέσω ειλικρινούς προσευχής, μπορούμε να μάθουμε εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό. Όμως αυτή η σύννοψη μπορεί να παραμελήσει τον σημαντικό ρόλο της ευσπλαχνίας. Ακούστε πώς ο Μορόνι αρχίζει την προτροπή του: «Θα ήθελα να σας προτρέψω, όταν θα τα διαβάσετε αυτά... να θυμηθείτε πόσο πολυεύσπλαχνος υπήρξε ο Κύριος προς τα τέκνα των ανθρώπων, από τη δημιουργία του Αδάμ μέχρι την εποχή που εσείς θα τα λάβετε αυτά, και θα τα συλλογιστείτε μέσα στην καρδιά σας».

Ο Μορόνι μας παροτρύνει όχι μόνο να διαβάσουμε αυτά τα πράγματα –τα χρονικά που

also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord’s mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God’s plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior’s mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple

επρόκειτο να σφραγίσει— αλλά επίσης να συλλογισθούμε στην καρδιά μας τι αποκαλύπτει το Βιβλίο του Μόρμον για το «πόσο πολυεύσπλαχνος υπήρξε ο Κύριος προς τα τέκνα των ανθρώπων». Ο συλλογισμός επάνω στην ευσπλαχνία του Κυρίου μας προετοιμάζει να «ρωτήσ[ουμε] τον Θεό, τον Αιώνιο Πατέρα, στο όνομα του Χριστού, αν αυτά δεν είναι αληθινά».

Καθώς συλλογίζομαστε το Βιβλίο του Μόρμον, θα μπορούσαμε να ρωτήσουμε: Είναι πράγματι αλήθεια, όπως δίδαξε ο Άλμα, ότι το σχέδιο του Θεού περί ευσπλαχνίας διαβεβαιώνει ότι κάθε άτομο που έζησε ποτέ σε αυτήν τη γη θα αναστηθεί ότι θα «αποκατασταθ[εί] στην... και τέλεια δομή του»; Έχει δίκιο ο Αμουλέκ – μπορεί η ευσπλαχνία του Σωτήρος να ικανοποιήσει όλες τις πικρά πραγματικές απαιτήσεις της δικαιοσύνης που διαφορετικά θα ήμασταν υποχρεωμένοι να πληρώσουμε και αντ’ αυτού «[μας] περικλείει στην αγκάλη της ασφάλειας»;

Είναι αλήθεια, όπως κατέθεσε μαρτυρία ο Άλμα, ότι ο Χριστός υπέφερε όχι μόνο για τις αμαρτίες μας αλλά και για τους «πόνους και τα βάσανά» μας, ώστε να «μάθει... πώς να συμπαρίσταται στον λαό του σύμφωνα με τις αδυναμίες τους»; Είναι ο Κύριος πραγματικά τόσο ελεήμων, όπως δίδαξε ο Βασιλιάς Βενιαμίν, ώστε ως δώρο, εξιλέωσε «για τις αμαρτίες εκείνων... οι οποίοι πέθαναν χωρίς να ξέρουν το θέλημα του Θεού γι’ αυτούς ή που αμαρτήσαν από άγνοια»;

Είναι αλήθεια, όπως είπε ο Λεχί, ότι «ο Αδάμ έπεσε για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι. Και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση»; Και είναι πράγματι αλήθεια, όπως κατέθεσε μαρτυρία ο Αβιναδί, παραθέτοντας τον Ησαΐα, ότι ο Ιησούς Χριστός «τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας, μωλώπισθηκε για τις ανομίες μας. Η τιμωρία η οποία έφερε την ειρήνη μας ήταν επάνω του, και με τα μαστιγώματά του εμείς ιαθήκαμε»;

Εν ολίγοις, είναι το σχέδιο του Πατέρα, όπως διδάσκεται στο Βιβλίο του Μόρμον, πραγματικά τόσο ευσπλαχνικό; Καταθέτω μαρτυρία ότι είναι και ότι οι γαληνευτικές και ελπιδοφόροι διδασκαλίες ευσπλαχνίας στο Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινές.

Ωστόσο, φαντάζομαι ότι ορισμένοι μπορεί να αγωνίζονται, παρά την πιστή ανάγνωση και τις προσευχές σας, να πραγματοποιήσουν την υπόσχεση του Μορόνι ότι ο Επουράνιος Πατέρας «θα σας φανερώσει την αλήθεια αυτών των πραγμάτων, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύ-

of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni's counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches "how merciful the Lord hath been [to] the children of men"? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father's great plan of mercy and for the Savior's willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

ματος». Γνωρίζω αυτήν την πάλη, επειδή την αισθάνθηκα, πριν από πολλά χρόνια, όταν οι δικές μου πρώτες αναγνώσεις του Βιβλίου του Μόρμον δεν έδωσαν μία άμεση και ξεκάθαρη απάντηση στις προσευχές μου.

Εάν αγωνίζεστε, επιτρέψτε μου να σας προτρέψω να ακολουθήσετε τη συμβουλή του Μορόνι να συλλογισθείτε τους πολλούς τρόπους που διδάσκει το Βιβλίο του Μόρμον «πόσο πολυεύσπλαχνος υπήρξε ο Κύριος προς τα τέκνα των ανθρώπων»; Βάσει της εμπειρίας μου, ελπίζω όταν το κάνετε η ειρήνη του Αγίου Πνεύματος να μπορεί να εισέλθει στην καρδιά σας και να μπορείτε να γνωρίσετε, να πιστέψετε και να αισθανθείτε ότι το Βιβλίο του Μόρμον και το σχέδιο ευσπλαχνίας που διδάσκει είναι αληθινά.

Εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου για το μέγα σχέδιο του Πατέρα περί ευσπλαχνίας και για την προθυμία του Σωτήρος να το φέρει εις πέρας. Ξέρω ότι θα φανερωθεί με ευσπλαχνία, στον άγιο ναό Του και σε κάθε πτυχή της ζωής μας, αν Τον επιζητήσουμε. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.